မာတိကာ

· ဂျပန်မှုထပ်တစ်ရာ — က
· အမှာ — ဂ
၁။ ဖူဂျီဆန် (FUJISAN)
ဖူဂျီတောင် — ၃
၂။ ဟဒက-မတ္စုရိ (HADAKA-MATSURI)
တုံးလုံးပွဲ — ၆
၃။ ကျဒို (CHADO)
ဆဒိုလို့ခေါ်တဲ့ လက်ဖက်ရည်ပွဲ — ၉
၄။ မိဇု (MIZU)
ရေ — ၁၂
၅။ တ္စုမိကုစ (TSUMIKUSA)
ဆေးမြစ်ရှာထွက် — ၁၅
၆။ ဟနဂိုယိုမိ (HANAGOYOMI)
ပန်းပြက္ခဒိန် — ၁၈
၇။ ရှင်ကန်ဆင် (SHINKANSEN)
သေနတ်ကျည်ဆန်လို အရှမ်းမြန်တဲ့ရထား — ၂၁
၈။ တ္စုယု (TSUYU)
ဗိုင်ဥလို့ခေါ်တဲ့ မိုးအခါ — ၂၄
၉။ ရဒီယို-တိုင်ဆော (RAJIO-TAISO)
ရေဒီယို ကျန်းမာရေးလေ့ကျင့်ခန်း — ၂၇
၁၀။ အဆာဂအို (ASAGAO)
နံနက်ခင်းရဲ့ ကျက်သရေ — ၃၀
၁၁။ ဗွန်-အိုဒိုရိ (BON-ODORI)
ခွေ့ရာသီမှာကျင်းပတဲ့ 'ဗွန်' ရိုးရာကပွဲ — ၃၂
၁၂။ တိုင်ဖု (TAIFU)
လေမုန်တိုင်း — ၃၅
၁၃။ အန်ဒိုကိုင် (UNDOKAI)
ကစားရင်း လေ့ကျင့်ခန်းလုပ် — ၃၇
၁၄။ မိယမိုင်ရိ (MIYAMARI)
မွေးစကလေးကို ဆိုင်ရာပိုင်ရာ နတ်ကွန်းမှာပြ — ၃၉
၁၅။ ဟိုင်ကု (HAIKU)
ငါး,ခ၊ ငါး,ဆုံး၊ အလယ်လုံး ရေးထုံးခုနစ် ဟိုင်ကုဖြစ် — ၄၁
၁၆။ ယုကိမိဇကေ (YUKIMIZIKE)
နှင်းကြည့်ရင်း ဆကေသောက် — ၄၄
၁၇။ ရှိဝဆု (SHIWASU)
နှစ်ဟောင်းကုန်ခါနီးမှာ စားစရာ အလုအယက်ဝယ်ခြင်း — ၄၇
၁၈။ ရှိအို (SHIO)
ဆား — ၅၀
၁၉။ ဥမဲဗိုရှိ (UMEBOSHI)
ဆီးသီးဆားစိမ် — ၅၃
၂၀။ ကိုင်ဆို (KAISO)
အဲလ်ဂေး၊ ပင်လယ်ရေမှော် — ၅၅
၂၁။ ဒိုင်ဇု (DAIZU)
ပဲပိစပ် — ၅၇
၂၂။ ယကုမိ (YAKUMI)
ဟင်းခတ် — ၆၁
၂၃။ ဒုန်ဗုရိ (DONBURI)
ပန်းကန်လုံးနဲ့ ထမင်း — ၆၃
၂၄။ မကုဒိုနရုဒို (MAKUDONARUDO)
မက်ဂ်ဒေါ်နယ် စားသောက်ဆိုင် ကွင်းဆက် — ၆၆
၂၅။ အိုကိုစမ-ရန်ချိ (OKOSAMA-RANCHI)
ကလေးတွေဖို့ အထူးလန်ချ် (နေ့စာ) — ၆၉
၂၆။ အဲကီဗဲန် (EKIBEN)
ရထားဘူတာနဲ့ တွဲပေါ်မှာရောင်းတဲ့ နေ့လယ်စာဘူး — ၇၂
၂၇။ မနိုင်တ (MANAITA)
စဥ့်တီတုံး — ၇၅
၂၈။ ရှိုကုဟိန် ဆန်ပုရု (SHOKUHIN SANPURU)
ဆိုင်ရှေ့ဗန်းပြကြော်ငြာစားစရာအတု — ၇၈
၂၉။ အိုရှိဗိုရိ (OSHIBORI)
ချည်၊ ဈေးဝယ်၊ ဖောက်သည်၊ အမောပြေသုံးရန် ရေစိုဖူးခေါင်ငယ် — ၈၁
၃၀။ ယတိုင် (YATAI)
ညဘက်မှာ တွန်းလှည်းနဲ့ ထွက်ရောင်းတဲ့ စားသောက်ဆိုင် — ၈၄
၃၁။ ဟိုကိုရှ-တဲန်ဂိုကု (HOKOSHA-TENGOKU)
လမ်းလျှောက်ထွက်လာသူတို့ မြူးထူးရာ — ၈၆
၃၂။ အကဒဲန်ဝ (AKADENWA)
အများသုံးတယ်လီဖုန်း — ၈၈
၃၃။ ရှိုရှ (SHOSHA)
အထွေထွေရောင်းဝယ်ရေးကုမ္ပဏီ — ၉၁
၃၄။ ဒဲပါ့တို (DEPAATO)
ကုန်ပဒေသာဆိုင် — ၉၄
၃၅။ ရှတကု (SHATAKU)
ကုမ္ပဏီအိမ် — ၉၇
၃၆။ နိုကျို (NOKYO)
စိုက်ပျိုးရေးသမဝါယမ — ၉၉
၃၇။ ဂျီအက်တိုင် (JIEITAI)
အမျိုးသားကာကွယ်ရေးတပ် — ၁၀၂
၃၈။ တိုဒိုင် (TO DAI)
တိုကျိုတက္ကသိုလ် — ၁၀၄
၃၉။ ဂျူကု (JUKU)
အလွတ်ပညာသင် ဖြည့်စွက်ကျောင်း — ၁၀၇
၄၀။ အိုမ ဝါရီ-ဆန် (OMAWARI SAN)
ပတ်တရောင် — ၁၁၀
၄၁။ ကိုဆေကိ (KOSEKI)
အိမ်ထောင်စာရင်း — ၁၁၂
၄၂။ ကမုံ (KAMON)
ရိုးတံဆိပ် (ဘိုးဘကိုယ်သုံး) — ၁၁၄
၄၃။ အိုဖုကုရို (OFUKURO)
အမိ၊ အဖ — ၁၁၇
၄၄။ ဆဲန်ပိုင် (SENPAI)
စာသင်ကျောင်းနဲ့ အလုပ်ခွင်မှာ ကိုယ့်အထက်ကလူ — ၁၂၀
၄၅။ ယော့ပ်ပရဲ (YOPPARAI)
မူးပြီ — ၁၂၃
၄၆။ မိနောဥအဲ ဆောဒန် (MINOUE SODAN)
တစ်ဦးချင်း၊ ကြားနာစစ်ဆေး၊ အကြံပေး — ၁၂၆
၄၇။ ဟက်ဆိုကုရိ (HESOKURI)
သကြားခွက်၊ ကိုယ့်ပိုက်ဆံအိတ် — ၁၂၈
၄၈။ ဟီရောအဲန် (HIROEN)
လက်ထပ်မင်္ဂလာ ညှဉ့်ခံပွဲ — ၁၃၁
၄၉။ ဗဲအိဂျူ (BEIJU)
ရှစ်ဆယ့်ရှစ်နှစ်မြောက်မွေးနေ့ — ၁၃၄
၅၀။ ဩ ဆယ်အိဗို (O-SEIBO)
နှစ်ကူးလက်ဆောင် — ၁၃၆
၅၁။ အုံဆန် (ONSEN)
ရေပူစမ်း — ၁၃၈
၅၂။ ရှုဂကု-ရယောကော့ (SHUGAKU-RYOKO)
ကျောင်းသားလေ့လာရေးခရီး — ၁၄၀
၅၃။ တေဗုကုရော (TEBUKURO)
လက်အိတ် — ၁၄၃
၅၄။ ဆေအိဖုကု (SEIFUKU)
ယူနီဖောင်း — ၁၄၆
၅၅။ သုရိပ္ပ (SURIPPA)
အိမ်သုံး ရှေ့ထိုးဖိနပ် — ၁၄၉
၅၆။ ဂျီကတဗိ (JIKATABI)
ရော်ဘာခုံနဲ့ ခြေစွပ်ကြီးလိုမျိုး လုပ်သားစီးဖိနပ် — ၁၅၂
၅၇။ ယောဂျိုဟန် (YOJOHAN)
ဖျာလေးချပ်ခွဲ ခင်းထားတဲ့အခန်း — ၁၅၅
၅၈။ အိုကုဂျို (OKUJO)
ခေါင်ထိပ် — ၁၅၈
၅၉။ ကဂိ (KAGI)
သော့နဲ့ သော့တံ — ၁၆၁
၆၀။ မုရှိ-ကဂို (MUSHI-KAGO)
ပိုးမွှားဘူး — ၁၆၄
၆၁။ ကော့ (KO)
အမွှေးတိုင် — ၁၆၆
၆၂။ ကိဂုမိ (KIGUMI)
သစ်သားဆက် စရွေး — ၁၆၉
၆၃။ ဝရှိ (WASHI)
ဂျပန်စက္ကူ — ၁၇၂
၆၄။ နိုရှိ (NOSHI)
လက်ဆောင်ပစ္စည်းထုပ် (ဖို့ စက္ကူလှလှ) — ၁၇၆
၆၅။ နိဟောင်တော့ (NIHONTO)
ဂျပန်ဓားရှည် — ၁၇၉
၆၆။ ဆဲန်ဆု (SENSU)
ခေါက်ယပ်တောင် — ၁၈၂
၆၇။ ဟန်ဂ (HANGA)
ပုံနှိပ်ဖို့ သစ်သားဘလောက်တုံး — ၁၈၅
၆၈။ အိမရိ (IMARI)
ကြွေရည်သုတ် ပန်းကန် အိုးခွက် — ၁၈၈
၆၉။ ဥရုရှိ (URUSHI)
ယွန်းထည် — ၁၉၁
၇၀။ တေအိအဲန် (TEIEN)
တောတောင်ရေမြေသဘာဝအလှ ခံစားခွင့်ရတဲ့ ဥယျာဉ် — ၁၉၄
၇၁။ ရှကုဟချိ (SHAKUHACHI)
ဒေါင်လိုက်မှုတ်ရတဲ့ ဝါးပလွေ — ၁၉၇
၇၂။ တအိကော (TAIKO)
ဂျပန်စည် — ၂၀၀
၇၃။ နော (NO)
နောပြဇာတ် — ၂၀၃
၇၄။ ကျိုဂျင် (KYOGEN)
ရယ်ဖွယ် ဇာတ်လမ်းတို — ၂၀၆
၇၅။ ဗန်ရကု (BUNRAKU)
ရိုးရာရုပ်သေး — ၂၀၉
၇၆။ ကဗုကိ (KABUKI)
ဇာတ်ရုံ — ၂၁၂
၇၇။ နိဟောဗုယို (NIHONBUYO)
ဂျပန်အက — ၂၁၅
၇၈။ ရှင်ဂေကိ (SHINGEKI)
နှစ်ဆယ်ရာစုနှစ်ရှုံပွဲ ဇာတ်ဟန်သစ်ပေါ်လာပုံ — ၂၁၈
၇၉။ နနိဝဗုရှိ (NANIWABUSHI)
လက်ာရွတ်ပွဲ — ၂၂၀
၈၀။ ပီယနို (PIANO) — ၂၂၂
၈၁။ ကန်ဂဲအိကို (KANGEIKO)
ဆောင်းလယ်မှာ အထိုးအခုတ် လေ့ကျင့်ရေး — ၂၂၅
၈၂။ ဂျူဒို (JUDO) — ၂၂၈
၈၃။ ဟျကုနင်-အစ်ရှု (HYAKUNIN-ISSHU)
ဆရာတစ်ရာ၊ ကဗျာတစ်ရာ ကတ်ပြားကစားနည်း — ၂၃၁
၈၄။ မာဂျန်၊ မာ့ဂျောင်း (MAJAN, MAH-JONGG) — ၂၃၄
၈၅။ ရှင်ဗွန်း (SHINBUN)
သတင်းစာ — ၂၃၇
၈၆။ ဗန်ဂကုဇဲန်ရှူး (BUNGAKU ZENSHU)
စာပေါင်းချုပ် — ၂၃၉
၈၇။ ကိနဲန်-ရှရှင် (KINEN-SHASHIN)
အမြန်ရိုက်၊ သတိတရ၊ အထိမ်းအမှတ်ဓာတ်ပုံ — ၂၄၁
၈၈။ အဲဂို (EIGO)
အင်္ဂလိပ် — ၂၄၃
၈၉။ ကန်ဂျိ (KANJI)
ဂျပန်လိုရေးဖို့ တရုတ်ရေးနည်းကိုယူ — ၂၄၅
၉၀။ ဂီဆေအိဂို (GISEIGO) — ၂၄၈
၉၁။ ကပ္ပ (KAPPA)
ရေမှင်စာ၊ မှင်စာတစ္ဆေ — ၂၅၁
၉၂။ တနုကိ (TANUKI)
ခွေးအ — ၂၅၄
၉၃။ ဟေ့ (Hé)
အီး — ၂၅၈
၉၄။ ဒရုမ (DARUMA)
ဗောဓိဓမ္မ အရုပ် — ၂၆၁
၉၅။ အိဆေ (ISE)
ကျော်ကြားတဲ့ ရှင်တိုနတ်ကွန်း — ၂၆၄
၉၆။ ဇဇဲန် (ZAZEN)
ဇဲန် ကမ္မဋ္ဌာန်း — ၂၆၇
၉၇။ အိုဟဲန်ရို (O HENRO)
ဘုရားဖူး — ၂၇၀
၉၈။ ဗုတ္စုဒန် (BUTSUDAN)
အိမ်ဦးက ဘုရားစင် — ၂၇၃
၉၉။ ရောကုဒိုဆဲန် (ROKUDOSEN)
ကူးတို့ခ — ၂၇၆
၁၀၀။ မု (MU)
ဘာမှမရှိတဲ့ လဟာပြင် — ၂၇၉

❖

ဂျပန်မှုထပ်တစ်ရာ

A Hundred More Things Japanese, 1980 by the Japan Culture Institute,
Edited by Maurakami Hyoe and Donald Richie, First Printing, 1980: Japan

ဂျပန်(ဒေသ)၊ ဂျပန်(လူမျိုး)အကြောင်း ရေးထားတဲ့စာတွေ များပါတယ်။ မှန်ကန်တိကျဖို့နဲ့ နှစ်သက်ဖို့ကိုတော့ ဂျပန်မှုတစ်ရာကို မီမယ်မထင်ပါ။ အဲဒီစာက တိုတယ်၊ ရှင်းတယ်၊ ရုပ်ပုံပါတယ်။ ခေတ်အလိုက် ဂျပန်လူမှုကို အကွက်စေ့အောင် လှည့်ပြီး ဖော်ပြတယ်။ ဒါပေမဲ့ အကြောင်းအရာက တစ်ရာပဲဆိုတော့ မနည်းလွန်းဘူးလား လို့ မေးကြတယ်။ ဒါနဲ့ ဂျပန်မှုထပ်တစ်ရာဆိုတာကို ဆက်ပြီး ရေးလိုက်ရပါတယ်။

အရင်စာအုပ်မှာလိုပဲ စာတမ်း ၅၈ ခုဟာ ဂျပန်မှာနေဖူးတဲ့လူ၊ အခုနေဆဲဖြစ်တဲ့ နိုင်ငံခြားသားတွေရဲ့အမြင်၊ အထင်တွေကို ရေးကြပါတယ်။ ဒီလိုရေးတဲ့လူတွေထဲမှာ နာမည်ကြီးတဲ့ ဒေါ်နယ်ကင်း၊ အက်ဒွပ် ဂျီ ဆေဒင်၊ စတစ်ကာတို့ ပါသလို ဂျပန်ရုပ်ရှင်ဝေဖန်ရေးမှာ နာမည်ရတဲ့ ဒေါ်နယ်ရစ်ချီတို့လို လူတွေက ပဟေဠိဆန်ဆန် ဂျပန်ကိစ္စတွေကို ထောင့်စေ့အောင်၊ အတွင်းကျကျဖြစ်အောင် ရေးကြပါတယ်။ စာတည်းတွေကလည်း ရေးသမျှကို ဖတ်သူတွေအတွက် ပိုရှိပိုရှိ စိတ်ဝင်စားစရာဖြစ်အောင် ဝေဖန်ချက်နှင့်တကွ စစ်ဆေးပေးတဲ့အတွက် ဖတ်လို့လည်းကောင်း၊ မှီငြမ်းပြုစရာလည်းရတဲ့ စာအုပ်ကောင်းတစ်ခု ဖြစ်လာပါတယ်။

ဓာတ်ပုံတွေ၊ ရုပ်ပုံတွေနဲ့ ဖြည့်စွက်လိုက်တဲ့အခါ ပုံနှိပ်ဖော်ပြဖို့ ရွေးချယ်ထားတဲ့ စာတမ်းဟာ ဂျပန်နေ့စဥ်စရိုက်ကို ပိုပြီးသိသာအောင် ဖော်ပြနိုင်တဲ့ ဂုဏ်အင်္ဂါရပ်ကို ရလာပါတယ်။ စာကိုဖတ်၊ အရုပ်ကိုကြည့်ပြီးတဲ့အခါ အမြဲတိုးတက် ပြောင်းလဲနေတဲ့ ဂျပန်လူမှုဓလေ့နဲ့ ရိုးရာအယူအဆတွေဟာ အစုအခါ တစ်မျိုးပြောင်းလဲ ဆန်းကြယ်လာတယ်။ ရှေးစရိုက်ရဲ့ဩဇာကို ထိန်းထားနိုင်သမျှ ထိန်းထားတာကိုလည်း တွေ့ရမယ်။

❖

အမှာ

ဂျပန်နဲ့ ပတ်သက်ရာ ပတ်သက်ကြောင်းတွေကို စုပြီး စာတစ်အုပ်လုပ်ပြီးတဲ့အခါ ၁၉၇၅ ခုနှစ်ကပဲ ရေးလို့မကုန်နိုင်ပါလားလို့ သဘောထားတဲ့အပြင် ဒုတိယတွဲ ထုတ်ရင်လည်း ပရိသတ်က ဝမ်းသာအားရ လက်ခံမှာပဲလို့ ထင်မိတယ်။

ပြောစရာတွေက ဝတ္ထုပစ္စည်းအပြင် အတွေးအခေါ်တွေလည်း ပါဝင်ရမှာဖြစ်တော့ အဲဒါတွေ ပေါင်းစပ်ပြတဲ့အခါ ဂျပန်ကို အသစ်အဆန်း မြင်လာကြမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ တို့ထင်တာက ဒီလို၊ တကယ်က ဟိုလိုပါလားဆိုတဲ့ အံ့ဩတာတွေကတော့ နည်းနည်းလျော့သွားမယ် ထင်ပါတယ်။ ဖူဂျီဆန်ကို ဂေရှားအကမယ်တွေ၊ ချယ်ရီပန်းပွင့်တွေနဲ့ ရောပြီးတွေ့မယ်။ မာတိကာကို ပြန်ကြည့်ပါ။ (နည်းနည်းတွေး ကြည့်ရင်လည်း သဘောပေါက်မယ်။) အကြောင်းအရာတွေကို တွဲပြီးဖော်ပြတဲ့အခါ ဘုရားပွဲနဲ့ ရေကြည်စမ်းချောင်းဟာ ခွဲမရဘူးလို့ မြင်လာမှာပါ။

ဒီစာအုပ်မှာ အကြောင်းအရာတွေကို စီစဥ်ပေးထားပုံဟာ တစ်ခုနဲ့တစ်ခု ဆင်သလိုလိုနဲ့ တစ်မျိုးစီကွဲပေမဲ့ အဲဒါတွေဟာ တစ်ဆက်တည်း၊ တစ်နွယ်တည်း ဖြစ်နေပါတယ်။ ရလဒ်ကတော့ အခုလို လုပ်လိုက်တဲ့အခါမှာ အဟောင်းသာ အသစ်ဖြစ်သွားတာကို တွေ့မယ်။ နိုင်ငံခြားသားတွေကလည်း သူတို့နဲ့သာဆိုင်တဲ့ 'ဓလေ့' တွေကို သဘောအသစ်နဲ့ မြင်လာမယ်။

အရင်စာအုပ်မှာလိုပဲ ဂျပန်အကြောင်းကို နိုင်ငံခြားသားတွေကိုပဲ ရေးခိုင်းတယ်။ လိုချင်တာက အမြင်သစ်နဲ့ မြင်စေချင်လို့ ဖြစ်ပါတယ်။ နိုင်ငံခြားသားကို တို့လုပ်ပုံတွေကြည့်စမ်း၊ ဘယ်လိုထင်သလဲ ပြောစမ်းလို့ ခိုင်းတဲ့အခါ ဒီလူတွေ ခေတ်ဟောင်းက ဆွေးမြည့်နေတဲ့ ဟန်တွေ၊ အမြင်တွေထဲမှာ နှစ်မွန်းနေတုန်းပဲလို့ ပြောမယ် ထင်ရတယ်။ ဒါပေမဲ့ တထစ်ချ ဟိုလိုသာဖြစ်ရမယ်၊ ဒီလိုသာဖြစ်ရမယ်ဆိုတာတွေ မရှိပါ။ နိုင်ငံခြားသား စာဖတ်သူနဲ့ တစ်တွဲတည်းဆိုတာ ထင်ရှားပါတယ်။

ပထမတွဲမှာ ပြောခဲ့တာက အမြဲတိုးတက်နေတဲ့နိုင်ငံကို ကြည့်ရင် မှန် အနီ အဝါ၊ အပြာတွေနဲ့ မှန်စီရွှေချလုပ်ထားသလို ဝင်းလက်တောက်ပြောင်ပြီး ဆန်းလိုက်တာ၊ လက်တွေ့မှ ဟုတ်နိုင်ပါ့မလားလို့ ထင်စရာဖြစ်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ တက်ကြွတယ်၊ ဆင့်ကဲဆင့်က ပြောင်းနေတယ်ဆိုတဲ့ လူမျိုးဓလေ့မှာ မထင်တာတွေ အများကြီး ပါမှာပါ။ အမြင်သစ်(ရှုထောင့်သစ်)နဲ့ အကြောင်းအချက်တချို့ကို ပါသင့်၊ မပါ သင့် ရွေးတဲ့အခါမှာလည်း တက်ကြွတာ၊ ရောထွေးတာကို မရှောင်နိုင်တော့ပါ။

ဘယ်စာအုပ်ဖြစ်ဖြစ်၊ ပေါင်းစပ်ဖွဲ့စည်းထားတာဖြစ်လို့ အခုစာအုပ်မှာမှ ဒီလိုဖြစ်ရတာမဟုတ်ပါ။ ဂျပန်ဓလေ့ လေ့လာရေးတိုက်ရဲ့ စာတည်းတွေကလည်း အများက ဝိုင်းဝန်းအားပေးလို့သာ ဒီလိုစာအုပ်မျိုးကို စွန့်စားပြီးထုတ်ဝံ့တာ ဖြစ်တယ်လို့ ဝန်ခံပါတယ်။ အများရဲ့ အားပေးချက်ကို လေးစားပါတယ်။

ရုပ်ပုံတွေအတွက် 'ကလစ်တန်ကာဟု' ဓာတ်ပုံတွေအတွက် လူပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးချင်းနဲ့ ဆက်သွယ်ရေးဝန်ကြီးဌာန၊ ကာကွယ်ရေးအဖွဲ့အစည်းများ၊ မြို့တော်ရဲ့ အမျိုးသားဓာတ်ရုံ၊ ရှောဂကုကန်၊ ဂျပန်ကမ္ဘာလှည့်ခရီးသည်ရုံး၊ မအိနိချိသတင်းစာတိုက်၊ စန်ကေ အိရှင်ဘွန်း၊ တီဗီအဆဟိ၊ ဆော်တောခဲန် ဗုဒ္ဓဂိုဏ်း၊ ဖရန်နယ်ပြခန်း၊ မိန်ဂေအိဓာတ်ရုံနဲ့ ဆေးဗု ကုန်ပဒေသာဆိုင်တို့ကို ကျေးဇူးဥပကာရ တင်ရှိပါတယ်။

ဂျပန်ဓလေ့ လေ့လာရေးတိုက်
ဒီဇင်ဘာ ၁၉၇၉၊ တိုကျို

❖